

Portrete de-a lungul timpului

Radu-Diomid Drăguș

IE70 - Hora unirii

Hai să dăm mână cu mână
Cei ce-am fost colegi odată,
Să fim mereu împreună
Într-o lume dezbinată.

Să-nvârtim hora frăției
La revéderi cincinale,
Iar în lipsa veșniciei
Să le facem anuale.

Între noi să nu mai fie
În oricé-mprejúrare-a vieții
Numai dor și bucurie
Ca-n Soarele dimineții.

Iarba rea din holde piară,
Piară ura ș-invidía,
Între noi mereu s-apară
Dragostea și armonia.

Și să vadă Sfântul Soare
Cum ne-ncântă întâlnirea,
Cum trăiește fiecare
În a lui spirít – Unirea.

Dragi colegi,

În preajma zilei de 24 Ianuarie 2016, ziua unirii principatelor Țara Românească și Moldova, mi-a venit ideea de a scrie o Horă a unirii pentru generația noastră de Ingineri electroniști, IE70. O aveți mai sus și după cum se observă fiecare strofă are primul vers împrumutat din celebra “Hora unirii” a bardului de la Mircești Vasile Alecsandri.

În continuare m-am gândit să fac un album foto cu portretele noastre, culese din diverse fotografii stocate în DVD-urile mele dar și în arhiva foto a site-ului nostru <http://promotia70eltc.nvn.ro>, o realizare deosebită a colegului Mihai Gheție. Evident aceste fotografii au fost făcute la diverse întâlniri de către unii dintre noi. Deși mi-au luat ceva timp selectarea portretelor și prelucrarea la aceeași cotă, mi-a făcut o deosebită plăcere când v-am văzut așa de mulți adunați la un loc, rămâne de văzut dacă sunt vizionate cu plăcere și de ceilalți. Portretele au dimensiuni mici, la un număr așa de mare și cu cote să le zic normale ar fi ocupat un spațiu prea extins și în același timp n-am mai fi văzut grupuri mari de colegi. Pozele sunt mai vechi sau mai noi, mai clare sau mai puțin clare funcție de pozele inițiale dar poate și de programul folosit pentru prelucrarea lor. Am hotărât ca fiecare coleg să apară de multe ori cu diverse expresii ale feței în timpul fotografierii, chiar și cu ochii închiși sau cu gura căscată. Am inclus și poze ale celor care nu mai sunt printre noi (Dumnezeu să-i odihnească). Prezentarea multor portrete pe aceeași pagină am făcut-o în ideea că și numărul poate constitui un criteriu estetic, de exemplu dacă privești o floare, să zicem o crizantemă galbenă, este o plăcere, dar dacă privești un buchet de o mie de crizanteme, cum am văzut eu cu mulți ani în urmă la o expoziție florală de la Sala Dalles, impresia este copleșitoare, parcă ar fi un soare, așa o fi și cu portretele colegilor. Cu alte cuvinte vă ofer buchete cu colegi. Dacă cineva are poze cu alți colegi n-ar strica să ni le prezinte, aș îmbogăți și eu buchetele cu “specii” noi de ingineri electroniști.

Colegii de la secțiile CSF și IF sunt privilegiați pentru că ei s-au întâlnit de multe ori, nu numai în cadrul întâlnirilor “oficiale” din cinci în cinci ani ci și din an în an. Deoarece au fost mai multe întâlniri au fost și mai multe poze. Fiind la capitolul “întâlniri”, un capitol des invocat în discuțiile noastre, merită încă odată și mereu să mulțumim colegilor noștri cadre universitare (dar nu numai, vezi și Radu Tudorache și probabil și Marius Cojanu) în frunte cu

Victor Neagoe pentru organizarea magnificelor noastre revederi din cinci în cinci ani. În general orice generație din diverse domenii organizează astfel de întâlniri, numai că aceste întâlniri nu sunt obligatorii, ele sunt rezultatul unor inițiative care pot să aibă loc sau nu. Ceea ce vreau să subliniez este că o inițiativă generează la rândul ei alte inițiave, în cazul nostru, în urma unor discuții telefonice cu colegi CSF, am aflat că la întâlnirea de la Facultate din 1995 ei au hotărât să se vadă anual, deci o nouă inițiativă. Vă dați seama, de douăzeci de ani au organizat sejururi minunate prin diverse zone pitorești din țară. Acum eu fac un fel de “teorie a inițiativei”, care se derulează în continuare.

O altă inițiativă ne aparține nouă, celor de la IF, după modelul colegilor CSF am început să ne vedem și noi anual, deja acum în 2016 intrăm în al nouălea an de întâlniri. Noi IF, mai modești și fără gratis pe CF, ne revedem doar în capitală, totuși, ca o consecință a acestor revederi, a mai apărut o inițiativă, cu un an mai târziu, colegul Lucian Gălățeanu ne invită, uneori chiar de mai multe ori într-un an, la casa lui de vacanță din Comarnic.

Mergând pe firul inițiativelor valoroase vreau să spun că în 2010 colegii CSF au avut o inițiativă de-a dreptul revoluționară, o numesc așa pentru consecințele pe care le-a avut ulterior în sânul comunității IE70. În acel an, după întâlnirea de la Facultate a urmat la scurt timp excursia de la Tușnad organizată de colegii CSF, la această excursie au fost invitați colegi de la toate secțiile. Au participat Victor Neagoe (EA), Mihaela Diaconescu (RADIO), Mitică Iliescu (TT) și Radu Drăguș (IF). La Tușnad ca și în alte excursii în general fiecare a venit cu soția/soțul. Excursiile care au urmat (Sărata Monteoru, Vișeu, Zărnești, Gura Humorului) toate s-au desfășurat cu participare mixtă, pentru ca în 2015, după întâlnirea de 45 de ani de la Facultate, a urmat, ca o realizare de vârf, excursia din Dobrogea la care au participat masiv colegi de la toate secțiile. Ca dovadă a “internaționalizării” sau “globalizării” excursiilor CSF-iste și organizatorii acestei întâlniri au fost de diverse “naționalități”, respectiv Doru Norea (CSF), Iulian Chirea (RADIO) și George Scrima (TT). Este clar, minunata excursie din Dobrogea este o consecință a inițiativei colegilor CSF din 2010 de a invita colegi de la toate secțiile. Se cam leagă lucrurile, unele cu altele.

În continuare vreau să spun, deși pare evident, că am în vedere doar inițiativele utile și benefice pentru comunitatea noastră, așa că mergem mai departe. O altă inițiativă extrem de valoroasă este site-ul nostru, menționat mai sus. Cum a demarat și cum a fost realizat aveți mai jos chiar textul autorului Mihai Gheție.

“Doi factori au fost hotărâtori în apariția acestui website.

1) La întâlnirea de 40 de ani (2010) de la Facultate am discutat cu Nicu Drăgulănescu mai mult și pe îndelete, noi fiind colegi de grupă. Printre altele mi-a povestit de excursia ce urma să se facă la Tușnad precum și de întâlnirile anuale ale CSF-iștilor. Eu am fost foarte impresionat dar și contrariat de faptul că nu știam nimic despre o așa frumoasă inițiativă (dar nici colegii de la alte secții, cu câteva excepții). Drept care ne-am pus întrebarea dacă nu putem să generalizăm această experiență, evident prin prezentarea ei și creînd condiții de dialog cu toți colegii interesați. Concluzia a fost că acest lucru se poate face pe NET. Nu am pronunțat imediat cuvântul SITE dar am stabilit să revenim cu precizări.

2) Așa cum și-am scris odată, cât am fost activ la serviciu am trecut prin tot ce este Telecomunicații, Electronică aplicată, Măsurări electronice, aterizând inevitabil în IT&C. Având aceste antecedente desigur soluția pentru punctul 1 (oarecum firească) a fost Website-ul. Acest lucru l-am stabilit cu Nicu cam la sfârșitul anului 2010. Apoi a urmat un an de stabilire a formei, de adunare a datelor, a materialelor. Tot la sugestia lui Nicu l-am contactat pe Ștefan Virgil care deținea cea mai mare parte a arhivei întâlnirilor CSF, apoi pe tine Radule (fără de care site-ul nu ar avea suflet). La asta s-a adăugat invitația Yvonnei de a mă alătura întâlnirii CSF din 2011 la Vișeu în Maramureș (pe care nu am putut s-o onorez fiind plecat în SUA) și corespondența cu ea. Am format un comitet de inițiativă din care făcea parte Nicu Drăgulănescu, Victor Neagoe și subsemnatul. Cam pe la sfârșitul anului 2011 site-ul era deja funcțional.

Ar fi multe de spus despre site și multe de făcut. Deși a fost gândit și ca un instrument de dialog (cel clasic prin e-mail, la care scrii dacă vrei și când vrei, este mai eficient) el rămâne în principal un martor discret al trecerii noastre prin lume cu date și trăiri emoționale. Acest site există și este deocamdată free prin bunăvoința foștilor mei colaboratori (colegi și provaideri) cu care am avut relații foarte bune. Cam asta ar fi, foarte pe scurt, istoria acestui site care are și prozești deja. Unul este site-ul dedicat colegilor mei de liceu din Satu Mare a cărui link este în cartea mea de vizită și pe care merită să-l parcurgi”.

Mișu Gheție

La cele spuse mai sus de Mișu Gheție vedem ce rol important au avut CSF-iștii cu întâlnirile lor anuale pentru elaborarea site-ului nostru și nu numai atât. Evident totul pleacă de la întâlnirile cincinale organizate, cum mai ziceam, de colegii noștri din Facultate. Fără aceste întâlniri nimic nu s-ar fi făcut, nu mai

constituia o comunitate. Dacă rămâneam doar la acest nivel ne-am fi constituit într-o comunitate ad-hoc din cinci în cinci ani, în rest fiecare își vedea de treburile lui fără o comunicare intercolegială susținută. Colegii CSF, prin hotărârea lor de a se întâlni anual, dar și internetul, au stat la baza ideii de a se construi site-ul, au stimulat comunicarea intercomunitară IE70 și exemplul lor a fost urmat de noi cei de la secția IF de a ne vedea anual. Deja în 2010 când s-a luat hotărârea construirii site-ului, colegii IF70 erau în al treilea an de întâlniri.

În continuare mă laud și eu cu inițiativa mea, evident le am în vedere pe cele legate de comunitatea noastră IE70. În urmă cu mai mulți ani am început să scriu pe internet catrene, unele chiar mai ironice adică epigrame, ca urmare a întâlnirilor, la Facultate, cu colegii IF anual și cu CSF-iștii de trei ori, la Tușnad, la Zărnești și la Gura Humorului. Aproape instantaneu au început să scrie versuri, mai mult ca o replică, și unii colegi, îmi amintesc de Lucian Gălățeanu, Mihaela Diaconescu, Radu Diaconescu, Nicolae Georgescu, Sebastian Popescu, Aurel Ionescu, Nicu Avram iar mai nou, în urma excursiei de la Zărnești, George Scrima. Aceste fapte probabil confirmă ceea ce se spune într-un frumos cântec:

*"... Că nu e om să nu fi scris o poezie
Măcar o dată, doar o dată-n viața lui,
Când a iubit a luat un petec de hârtie
Și a așternut pe el tot focul dorului ..."*

Cum a constatat Monsieur Jourdin al lui Molière, ca o mare surpriză pentru el, că vorbește în proză, așa ne-am trezit și noi că ne exprimăm în versuri.

Tot în această perioadă și-a depus Victor Neagoe "Vectorii" pe internet, iar mai târziu cu doi-trei ani "Balada lăcustelor", Victor avusese scris "Vectorii" cu mai mulți ani înainte dar erau păstrați în sertar. După cum vedeți am inițiat un frumos obicei de a scrie versuri, chiar dacă noi suntem ingineri. Oricum la Judecata de apoi vom fi întrebați ce am făcut ca ingineri, dar faptul că mai și scriem câte un vers nu strică pentru că menține buna dispoziție și până la urmă este și un exercițiu al minții și al sufletului (pentru cei mai talentați).

Fiindcă veni vorba de ingineri fac o mică digresiune. La întâlnirea recentă Sorin Marcovici, când a fost strigat la catalog, a mărturisit că de-a lungul vieții a avut multe succese dar că el se consideră și rămâne în continuare un inginer. Mi-a plăcut această afirmație, în ce mă privește pot să afirm că de-a lungul vieții mi-am exercitat meseria de inginer electronist și mi-a făcut mare plăcere.

Oricum noi nu suntem poeți, suntem simpli versificatori, doar Victor are suflu poetic și n-ar fi rău să scrie în continuare. Totuși îmi vine a zice, chiar dacă nu sunt poet sau critic literar, că George Scrima ar avea ceva scânteie în sensul că scrie metaforic, cel puțin după părerea mea, modul de a scrie al poezilor. Rămâne de văzut ce mai scrie în viitor și dacă și-adună scrierile într-un mic volum.

Participând la trei întâlniri organizate de colegii CSF le-am dedicat mai multe scrieri, drept recunoștință Regina Yvonne mi-a acordat titlul de General (fără costum) și cel de Cavaler al Legiunii de Onoare. Totuși cele mai multe întâlniri le-am avut cu colegii de grupa IF70, drept urmare lor le-am dedicat cele mai multe scrieri, ba chiar și un volum mai consistent, dar n-am primit nici o recompensă, de unde și vorba *“nimeni nu este profet în țara lui”*. De fapt această vorbă este de-a dreptul o lege socială, așa cum avem și legi ale naturii. Ca să reacționez împotriva legilor, fie ele și sociale, ar însemna să fiu absurd. În concluzie, am semnalat atitudinea colegilor de grupă pur și simplu pentru a avea ocazia de a cita vorba de mai sus. Să nu vă gândiți la nici un reproș sau de vreo pretenție, eu îmi iubesc colegii de grupă ca și întreaga comunitate IE70, de colege nici nu mai vorbesc.

În fine este vorba de o altă inițiativă a mea, beneficiind de ea colegii participanți la întâlnirea de 45 de ani. Este vorba de binecunoscutul blazon al generației IE70 dar și de minunatele medalii sponsorizate cu multă dragoste de colegul IF70 Sorin Marcovici. Până la urmă aceste medalii au fost niște premii pentru cei care au avut plăcerea și voința de a veni la întâlnirea jubiliară.

Vă aștept cu poze noi și eventual cu observații critice.

După acest discurs adormitor (somm ușor !) vă rog să vizionați “buchetele” cu ingineri.

Cu bine și cu sănătate !

Radu Drăguș
Secția Ingineri fizicieni 1970
Ianuarie-Februarie 2016

